

ΙΟΥΝΙΟΥ ΚΓ'

ΜΝΗΜΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΕΝΔΟΞΩΝ ΝΕΩΝ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΩΝ
ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΚΡΗΤΗΣ, ΝΕΟΦΥΤΟΥ ΚΝΩΣΟΥ, ΙΩΑΚΕΙΜ
ΧΕΡΡΟΝΗΣΟΥ, ΙΕΡΟΘΕΟΥ ΛΑΜΠΗΣ, ΖΑΧΑΡΙΟΥ ΣΗΤΕΙΑΣ, ΙΩΑΚΕΙΜ
ΠΕΤΡΑΣ, ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΡΕΘΥΜΝΗΣ, ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ ΚΥΔΩΝΙΑΣ,
ΜΕΛΧΙΣΕΔΕΚ ΚΙΣΑΜΟΥ, ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ ΔΙΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΝ
ΑΥΤΟΙΣ ΕΝ ΚΡΗΤΗ ΜΑΡΤΥΡΗΣΑΝΤΩΝ ΕΝ ΕΤΕΣΙΝ ΔΩΚΑ'-ΔΩΚΒ*

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΙΚΡΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ἰστώμεν στίχ. δ' καὶ ψάλλομεν τὰ κάτωθι Στι-
χηρά προσόμοια.

* Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τοὺς στρατιώτας Κυρίου, καὶ Νεομάρτυρας,
τοὺς θεαυγεῖς ποιμένας, τοῦ ἐν Κρήτῃ ποιμνί-
ου, ὑμνήσωμεν ἐν ὕμνοις χαρμονικῶς, ἐξαιτοῦντες
τὸ ἔλεος, τοῦ πανοικτίρμονος Λόγου ἐξ οὗ λαμ-
πρῶς, τοὺς στεφάνους ἐκομίσαντο.

Κατατεμνόμενοι ξίφει, ἄμνοι ὡς ἄμωμοι, ἐνδο-
ξοὶ Ἱεράρχαι, θεοφόροι Λευῖται, σεπτοὶ Ἱερο-
μόναχοι Μονασταί, εὐλαβεῖς τε Μονάζουσαι, καρ-

ποὺς ἤδεῖς Ἐκκλησίᾳ τῇ τοῦ Χριστοῦ, Νεοάθλων
ἐκομίσατε.

Τοῦ μυστικοῦ ἀμπελῶνος, κλήματα εὐκαρπα,
τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης, ἀνεδείχθητε πάντες,
Χριστοῦ Ἱερομάρτυρες εὐκλεεῖς, καὶ πανένδοξοι
Νεάθλοι, ἱερωσύνης δὲ χάριν ἀθλητικοῖς, ἐκαλλύ-
νατε ἐν αἵμασιν.

Ε'πιδρομαῖς ἄλλοθρήσκων, οὐκ ἐπτοήθησαν, οἱ
Κρήτης Ἱεράρχαι, ἀλλ' εὐτόλμῳ καρδίᾳ, καὶ
χαίροντες δασάνους ὀδυνηράς, καὶ τὸν δίαιον θά-
νατον, πάντες ὑπέστησαν ῥώμῃ τοῦ Ἰησοῦ, παρ'
οὗ γέρε ἐκομίσαντο.

* Ἡ Ἀκολουθία τῶν ἁγίων Κρητῶν Νεομαρτύρων Ἐπισκόπων καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἀθλησάντων (1821) ἐποιήθη ἐν ἔτει 2000, προνοίᾳ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πέτρας καὶ Χερσονήσου κ. ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ καὶ δημοσιεύεται τὸ πρῶτον ἐνταῦθα. Ὁ Μικρὸς Ἑσπερινός, ἡ δ' τριάδα τῶν Προσομίῶν τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ, τὸ Δοξαστικὸν τῶν Ἀποστίχων, τὰ δ' Ἰδιόμελα τῆς Λιτῆς (α', γ', πλ. α', καὶ δαρέως ἦχον), τὸ α' Ἀπολυτίκιον, τὸ Ἰδιόμελον τοῦ ν' Ψαλμοῦ, τὰ Προσόμοια καὶ τὸ Δοξαστικὸν τῶν Αἰνῶν, ὡς καὶ τὸ Συναξάριον συνετάχθησαν ὑπὸ τοῦ Ἱερέως Εὐαγγέλου Παχυγιαννάκη, τὰ δὲ ἐπιλοιπα ὑπὸ τοῦ Ἱερομονάχου Κυρίλλου Κογεράκη.

Δόξα Πατρί. **Ἦχος δ'.**

Ταῖς ἀρεταῖς κατηγλαῖσμένοι, Ἀρχιερεῖς Ἱερεῖς, Μονασταὶ καὶ Μιγάδες, Νεομαρτύρων ἁγίων ἡ χορεία, οἱ τῆς Κρήτης τὴν γῆν πορφυρῶσαντες, ἐπαξίως συγχορεύετε, μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐν τῇ πανδήμῳ συνάξει ὑμῶν· σήμερον γάρ, ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία εὐφραίνεται, ὅτι πλουτίζει ἀδιαλείπτως, τὴν ἁγιοτόκον αὐτῆς πορείαν, λελαμπρυσμένη δὲ τῷ Σωτῆρι ἀνακράζει· Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σέ ἀνατίθην, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.**Ἦχος δ'.** Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Αΐνη Χριστοῦ τερπνά, ἱερωσύνης κλέα, ὑμῶν εὐωδιστάτη, καὶ μυριπνόφ δόξη, τὴν Κρήτην κατηυφράνατε.

Στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται...

Μάρτυρες τοῦ Χριστοῦ, καὶ Γένους Ἀθλοφόροι, πλειὰς ἱερωμένων, τὴν γῆν τῆς Κρήτης ὁμδοῖς, αἱμάτων ἐφοινίξατε.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ...

Τὸν πάντιμον χορόν, Ἱεραρχῶν ἐνδόξων, καὶ Λευϊτῶν τιμίων, σὺν Μοναχοῖς ἀξίοις, νεάθλοις εὐφημήσωμεν.

Δόξα Πατρί. **Τριαδικόν.**

Τριάδι τῇ σεπτῇ, παρ' ἧς ἡ σωτηρία, ὑπὲρ ἡμῶν ἀπαύστως, μὴ παύσητε πρεσβεύειν, κλεινοὶ Ἱερομάρτυρες.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Αΐχραντε Μαριάμ, ἅμα σὺν Ἱεράρχαις, τοῖς ἐν Ἀναφ τοῦ θείου, Μηναῖ σφαγιασθεῖσιν, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύετε.

Νῦν ἀπολύεις, **τὸ Τρισάγιον, Ἀπολυτίκιον ἐκ τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ καὶ Ἀπολύσις.**

Εἰς τὸν Μεγάλον Ἑσπερινόν

Μετὰ τὸν Προοιμακόν, στιχολογοῦμεν τὸ Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν στίχ. στί καὶ ψάλλομεν τὰ κάτωθι Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ποίοις εὐφημῶν στέμμασιν.

Ποίοις εὐφημῶν στέμμασιν, ἀναδήσωμεν τοὺς Ἱεράρχας· τοὺς ἐν ταῖς ἡμέραις κακώσεως, τὸν λαὸν τῆς Κρήτης στηρίζαντας, ῥάβδῳ θεαρέστου ποιμασίας· τὰ ἄνθη, τῆς εὐσεβείας τὰ μυρίπνοα· τὰ σκευῆ, διδασκαλίας τὰ πολύτιμα· τοὺς μαρτυρίου τὸν δρόμον, ἐν χρόνοις ὑστέροις, διανύσαντας εὐκλεῶς, καὶ πᾶσι δραβεύοντας, πρεσβεῖαις αὐτῶν τὰ κρείττονα.

Ποίοις ἁσματικοῖς μέλεσι, εὐφημήσωμεν τοὺς Ἱεράρχας· τοὺς ἡγησαμένους αἰώνιον, κέρδος τὴν θυσίαν τοῦ σώματος, καὶ σφαγιασθέντας ὥσπερ ἄρνας· τυράννων, τὴν κακουργίαν τοὺς αἰσχύναντας, καὶ κέρας, τῆς εὐσεβείας κραταιώσαντας· τοὺς τοῦ ἐν Κρήτῃ ποιμνίου, ὁσίους ποιμένας, τοὺς θανόντας ὑπὲρ αὐτοῦ, καὶ πᾶσι νῦν βλύζοντας, χαρίτων πηγὴν ἀέναον.

Ποίοις νικητικοῖς ἔπεσι, μακαρίσωμεν τοὺς Ἀθλοφόρους· τοὺς τρυφὰς προσκαίρους μισήσαντας, καὶ ζωὴν τὴν ἄνω ὀνήσαντας, ἄθλοις πανενδόξου μαρτυρίου· ἄρδειαίς, σεπτῶν αἱμάτων τοὺς λαμπρύναντας, ἐσχάτως τῆς Ἐκκλησίας τὴν εὐπρέπειαν· τοὺς εὐκλεεῖς στεφανίτας, τῆς Κρήτης τὰ κλέα, καὶ τοῦ Γένους παιδρούς πυρσοὺς, τοὺς νύκτα σκεδάσαντας, δουλείας πικρᾶς τὴν σκότιον.

Ἔτερα. Ἦχος πλ. δ'. Ὀλην ἀποθέμενοι.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν, ἀγαλλιάσει καρδίας, νέφος θεοδόξαστον, τῶν Νεομαρτύρων νῦν, ὧ φιλέορτοι, ὅπερ συνέπηξαν, οἱ ἄτμοι αἱμάτων, Ἐπισκόπων Ἱερέων τε, οὓς ἐσφαγίασαν, στίφη τῶν ἐχθρῶν τῶν τῆς πίστεως, ὁμοῦ σὺν Μοναχοῖς σεπτοῖς, καὶ πιστοῦ λαοῦ τοῖς ἀκρέμοσιν. Οὗτοι γὰρ λαβόντες, στεφάνους τῆς ζωῆς παρὰ Χριστοῦ, ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύουσι, ἵνα χάριν εὕρωμεν.

Δεῦτε εὐφημήσωμεν, τὴν θαυμαστὴν συστοιχίαν, Ἐπισκόπων σήμερον, Ἐκκλησίας καύχημα, τὸ περιδοξόν, Κρήτης τὸν Πρόεδρον, γεραρὸν ποιμένα, τὸν πανένδοξον Γεράσιμον, Κνωσοῦ Νεό-

φυτον, Λάμπης τὸν σεπτὸν Ἱερόθεον, τὸ Χερῶν-
σου σέμνωμα, τὸν Ἰωακείμ τὸν πανάλκιμον, σὺν
τῷ Ζαχαρίᾳ, Σητείας τῷ Ἀγγέλῳ εὐλαδῶς, ὅπως
αὐτῶν ταῖς δεήσεσι, θεῖαν χάριν εὐρωμεν.

Δεῦτε ἐπαινέσωμεν, Ἰωακείμ τὸν τῆς Πέτρας,
τὸν σοφὸν Καλλίνικον, τὸ τῆς Διοπόλεως,
ἐγκαλλώπισμα, ἄλλον Καλλίνικον, τὸν τῆς Κυδω-
νίας, ποιμενάρχην χριστομίμητον, θεῖον Γεράσι-
μον, κλέος τῆς Ῥεθύμνης τὸ ἀφθιτον, καὶ τὸ Κισά-
μου κλείσμα, τὸν Μελχισεδέκ τὸν αἰοδιμον· σὺν
τούτοις δὲ πάντας, τοὺς αἵμασιν ἀθλήσεως τὴν
γῆν, τῆς Κρητονήσου φοινίζαντας, ἐν ἐσχάτοις
ἐτεσι.

Δόξα Πατρὶ. **Ἦχος πλ. β'.**
Κυρίλλου Ἱερομονάχου.

Σήμερον ὡς πολύφωτος λυχνία, τῆς τῶν Κρητῶν
Ἐκκλησίας τῷ πληρώματι, τῶν ἐν αὐτῇ ἐν ἐτε-
σιν ἐσχάτοις, ὑπὲρ τῆς πίστεως ἀθλησάντων Ἱε-
ραρχῶν, ἡ σεβασμία πανήγυρις ἐξέλαμψε, πιστῶν
τὰς καρδίας φωτίζουσα, τῶν ἐν ὁμοφροσύνῃ δοών-
των· χαίρετε ποιμένες μακάριοι, οἱ πρὸς νομάς τῆς
ἐν Χριστῷ πολιτείας, τὴν ἐκλογάδα τοῦ Τίτου ποι-
μάναντες, καὶ προθύμως ὑπὲρ αὐτῆς, μαρτυρίου
τοῦ κρατήρος γευσάμενοι· χαίρετε ἀήττητοι Μάρ-
τυρες, οἱ ὡς κριοὶ ἐπίσημοι εὐσεβείας, χερσὶ τῶν
ἀσεβῶν σφαγιασθέντες, καὶ τῆς ἐν Χριστῷ ἐλευθε-
ρίας τὸ ἔαρ, τῇ ποιμνῇ ὑμῶν δωροφορήσαντες· χαί-
ρετε τῆς ἐνεγκαμένης πολιοῦχοι, καὶ ἐν σκίψεσιν
ἀκαθαίρετοι πύργοι, τοῦ χριστωνύμου αὐτῆς πλη-
ρώματος. Ἄλλ' ὡς χάριν παῤῥησίας εὐράμενοι,
σὺν τοῖς ἐνδόξοις ὑμῶν συναθληταῖς, ἰκετεύετε
ἀπαύστως τὸν Θεόν, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ
σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ
ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ
ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενής, ὁ
αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προήλθεν, ἀφράστως σαρκω-
θεὶς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος
ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς· οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τε-
μνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνω-
ριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνὴ Παμμακάριστε,
ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Εἰσοδος, τὸ Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς
ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.**

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. μγ' 9-14).

Τάδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν
ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς
ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς, ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀ-
κουστά ποιήσει ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας
αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ.
Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θε-
ός, καὶ ὁ παῖς ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε καὶ πιστεῦ-
σητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ
ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμέ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμι
ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σφῶν. Ἐγὼ
ἀνήγγεila καὶ ἔσωσα, ὠνειδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν
ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ
Θεός· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν
χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει
αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος
ὑμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραὴλ.

Παροιμῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ι' 7, 6 γ' 13-15 ἡ' 6, 34, 35, 4, 12, 14, 17, 5-9 κδ' 21, 19 ιε' 4).

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία
Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος
ἄνθρωπος, ὃς εὗρε σοφίαν, καὶ θνητός, ὃς εἶδε
φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ
χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμωτέρα δὲ
ἐστὶ λίθων πολυτελῶν· οὐκ ἀντιτάσσεται αὐτῇ
οὐδὲν πονηρόν· εὐγνωστός ἐστι πᾶσι τοῖς ἐγγί-
ζουσιν αὐτήν· πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς
ἐστίν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται
δικαιοσύνη· νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φο-
ρεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὦ τέκνα, σεμνά γὰρ
ἐρῶ. Καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς
φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοι-
μάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρα-
καλῶ ὑμᾶς, καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς
ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἡ Σοφία κατεσκεύασα
δουλὴν καὶ γνῶσιν καὶ ἐννοίαν, ἐγὼ ἐπεκαλεσά-
μην. Ἐμὴ δουλὴ καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ
δὲ ἰσχὺς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ
ἐμὲ ζητοῦντες εὐρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν,
ἄκακοι, πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαιδευτοὶ ἐνθεσθε
καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν, σεμνά γὰρ
ἐρῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν
μελετήσῃ ὁ λάρυγξ μου, ἐδδελυγμένα δὲ ἐναντίον
ἐμοῦ χεῖλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ
ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκο-
λίον, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστί τοῖς
νοοῦσι, καὶ ὀρθά τοῖς εὐρίσκουσι γνῶσιν. Διδά-
σκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ

ἐλπίς ὑμῶν, καὶ πλησθῆσεσθε Πνεύματος.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. γ' 1-9).

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασιλεῖον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν· ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον· λήψεται ἄσπιδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὅξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas. Πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροδόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς. Καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε, δικασταὶ περάτων γῆς. Ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτης ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Εἰς τὴν Αἴτην, Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'. Εὐαγγέλιον Ἱερέως.

Τὰ Κρητῶν φιλεόρτων συστήματα, καὶ φιλαγίων χορεῖαι, δεῦτε εὐφημήσωμεν, ἐν ᾧδαῖς πνευματικαῖς τὴν ἐνδοξὸν μνήμην, τῶν ἡμετέρων Νεομαρτύρων· ἐν οἷς ὡς ἀρετῆς καὶ ἀνδρείας ἀκροθίνια, δεκάς ἱερομαρτύρων Ἐπισκόπων, Ἱερέων δέσμη ἐπτά τε καὶ δέκα, καὶ πεντάς τοῦ ἁγιωνόμου ὁρους Μοναστῶν. Οὗτοι γὰρ θυσίαν εὐπρόσδεκτον, τὰ ἑαυτῶν προσφέροντες σώματα, καὶ τὰς ψυχὰς αὐτῶν λευκάναντες ὡς χιόνα, τοῖς οἰκείοις αἵμασι λελουσμένας, τὴν τῶν οὐρανῶν βασιλείαν ἐκκληρονόμησαν· πρεσβεύουσι δὲ ἀπαύστως Χριστῷ τῷ Θεῷ, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος δ'. Κυρίλλου Ἱερομονάχου.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἐν τῇ μνήμῃ σήμερον, τῶν εὐκλεῶν Νεομαρτύρων ᾧ φιλέοιτο· δεῦτε εὐφημήσωμεν αὐτούς, διατόρως κραυγάζοντες καὶ λέγοντες· χαίρετε Ἐπισκόπων δεκάς, Ἱερέων τε δῆμος, καὶ Μοναχῶν ἰσαγγέλων σειρά, σὺν προκρίτων καὶ ἰδιωτῶν πλήθει, οἱ ἐν ἐσχάτοις ἀθλήσαντες καιροῖς, καὶ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ τὸ πάθος, ἐν ἑαυτοῖς ἀναζωγραφήσαντες· οἱ τὴν ἐν Κρήτῃ ποιμήνην στηρίξαντες, ὑπὲρ αὐτῆς προσκαίρου θανάτου, ὡς καρτερόψυχοι καταφρονήσαντες. Ἀλλ' ὡς χάριν παρῴρησας πλουτήσαντες, τῇ Ἀγίᾳ Τριάδι πρεσβεύετε, ἵνα ῥυσθῶμεν συμφορῶν, καὶ πάσης περιστάσεως.

Ἦχος γ'. Εὐαγγέλιον Ἱερέως.

Τρισόλδιοι ποιμένες Χριστοῦ, Ἱεροάθλων οἱ πρόκριτοι, μετὰ παρῴρησας τὸν Χριστὸν ὁμολογήσατε, καὶ μυρίαις βασάνοις ὑπομείναντες, ὡς ἥλιοι λαμπροί, διασχίσαντες σκότια νέφη δουλείας, ταῖς τῶν ὑμετέρων αἱμάτων λαμπηδόσι, τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Κρήτης κατελαμπρύνετε. Διὸ ἐν οὐρανοῖς σὺν Ἀγγέλοις, καὶ τοῖς ἀπ' αἰῶνος Ἀγίοις συναγαλλόμενοι, ὑπὲρ ἡμῶν τοῦ Κυρίου μὴ παύσησθε δεόμενοι, ὡς μαρτυρικῆς εὐκλείας ἀξιωθέντες, δωρηθῆναι τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὁμόνοιαν εἰρήνην, καὶ παντὶ τῷ κόσμῳ φωτισμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος δ'. Κυρίλλου Ἱερομονάχου.

Δεῦτε σήμερον οἱ πιστοί, ἐν τῷ ναῷ τοῦ κλεινοῦ μεγαλομάρτυρος, Μηνᾶ τοῦ θαυματοδρότου προσέλθωμεν, τοὺς ἐν αὐτῷ εὐκλεῶς μαρτυρήσαντας, ἐν ἐγκωμίοις γεραίροντες, Γεράσιμον τὸν Κρητῆς πρόεδρον, Ζαχαρίαν Ἰωακείμ, Νεόφυτον καὶ Καλλίνικον, σὺν τοῖς αὐτῶν συναθληταῖς. Οὗτοι γὰρ ἀδελφὰ συμφρονήσαντες, τοῦ μαρτυρίου τὴν ὁδὸν συνεπορεύθησαν, μηδαμῶς δειλιάσαντες, τῶν τυράννων τὸ φρύαγμα· διὸ καὶ ἐν τῷ σφαγιαζέσθαι ἀπηνῶς, ὡς ἐν ἐνὶ στόματι τῷ Κυρίῳ ἔλεγον· γενέσθω δὴ Κύριε ἡ θυσία ἡμῶν, εὐπρόσδεκτος ἐνώπιόν σου, καὶ πρόσδεξι αὐτὴν εὐμενῶς, ὡς λύτρον ὑπὲρ λαοῦ σου, βαρυσταλῶντος τῷ τῆς δουλείας ζυγῷ. Ἀλλ' ὦ Νεομάρτυρες ἐνδοξοί, τὰ τῆς Κρήτης αὐχήματα, καὶ τοῦ Γένους ἐρείσματα, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωπεῖτε τὸν Θεόν, ἐκ πολεμίων ἐχθρῶν φυλάττειν, καὶ σῶζειν ἐν τῇ πίστει ἡμᾶς, ὡς ὄντες πᾶσι συμπαθέστατοι.

Ἦχος πλ. α'. Εὐαγγέλιον Ἱερέως.

Σήμερον τὰ στίφη τῶν πιστῶν συνελθόντα, πνευματικοῖς ἐγκωμίοις, τοὺς Κρήτας εὐκλεεῖς Ἱερομάρτυρας, καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς μαρτυρήσαντας, ἐγκωμίων ἀνθεσι καταστήσωμεν· Γεράσιμον τὸν Κρήτης πολὺν γεραρὸν ἀθλητὴν, καὶ τὸν Ῥεθύμνης αὐτοῦ συνώνυμον· τὸν Νεόφυτον Κνωσοῦ καὶ Σητείας Ζαχαρίαν, τὸν Κισάμου Μελχισεδέκ καὶ Κυδωνίας Καλλίνικον, τὸν Διοπόλεως συνώνυμον αὐτοῦ, καὶ τὸν Λάμπης Ἱερόθεον, τὸν Πέτρας Ἰωακείμ, καὶ τὸν αὐτοῦ ὁμώνυμον τῆς Χερσόνησου· σὺν τούτοις δὲ τοὺς ἑπτακαίδεκα Ἱερεῖς, τοὺς ἀθωνίτας Πατέρας, λογίους τε καὶ προκρίτους καὶ ἀπλοὺς ιδιώτας. Πάντας ὡς ἀστέρας λαμπροφαῶς ἑξαστράφαντας, ἐν καιροῖς ἐσχάτοις ζόφῳ δουλείας, ἀνυμνοῦντες προσεῖπωμεν· ἀλκίφρονες στῦλοι τῆς πίστεως, ὑπὲρ ἡμῶν Χριστὸν ἱκετεύσατε, ὅπως τῇ ἀληθείᾳ αὐτοῦ εἰρηνεύοντες, ἀξιωθῶμεν ἔλεος εὑρεῖν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Ἦχος πλ. β'. Κυρίλλου Ἱερομονάχου.

Νεομάρτυρες Κυρίου ἀήττητοι, τοῦ χειμαζομένου ἐν Κρήτῃ, τῆς δουλείας ταῖς κακουχίαις λαοῦ, παρακλητότερες θεῖοι ἀνεδείχθητε, καὶ μυσταγωγοὶ τῆς ἐν Χριστῷ, ἐλευθερίας σοφώτατοι· ἀδούλωτον γὰρ φρόνημα κεκτημένοι, ταῖς τῶν τυράννων ἀπειλαῖς οὐκ ἐπτοήθητε, καὶ ὑπ' αὐτῶν ἐν καρτερίᾳ ψυχῆς, ποικιλοτρόπως ὡς κακοῦργοι ἀναιρεθέντες, ἐλπίδος τῶν χριστωνύμων τὴν πληθύν, καὶ δυνάμεως οὐρανοῦ ἐπληρώσατε. Ὅθεν σήμερον χρεωστικῶς, τὴν μνήμην ὑμῶν ἐπιτελοῦντες, ὡς Μάρτυρας στεφανίτας ὑμνολογοῦμεν, καὶ δοξάζομεν Χριστὸν τὸν Θεόν, τὸν ἐν ὑμῖν θαυμαστὸν ὡς γέγραπται.

Ἦχος βαρύς. Εὐαγγέλιον Ἱερέως.

Δεῦτε τοὺς νεοφανεῖς σήμερον ἀστέρας, κλεινοὺς Ἱερομάρτυρας καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς ιδιώτας, ἐκ περάτων συνελθόντες τῆς οἰκουμένης, ἐν τῇ νήσῳ Κρήτης μεγαλύνωμεν ἐκ πόθου, καὶ τούτων ὑμνήσωμεν θεῖα κατορθώματα, ὡς κοινὴν συγκροτήσαντες ἐορτὴν, συνοδικῇ διαγνώμῃ τῆς Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας. Οὗτοι γὰρ τῷ πυρὶ φλεχθέντες τῆς Χριστοῦ ἀγαπήσεως, γενεὰ τῇ καθ' ἡμᾶς τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ἐκήρυξαν, διὰ πολυτρόπων βασάνων ἃς ὡς τρυφὰς ἐλογίσαντο· τὸ πῦρ ὡς αὖραν ἐνδροσον θεωρήσαντες, τὴν εἰρκτὴν ὡς Παραδείσου τόπον, τὴν ἀγχόνην ὡς τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου, τὸ ξίφος δὲ ὡς στέφανον. Διὸ νῦν ἐν οὐρανοῖς τοῖς παλαιοῖς συγχορεύοντες Μάρτυσι, σὺν

αὐτοῖς ἱκετεύουσι ὡς παρῆρσιαν ἔχοντες, τῷ βασιλεῖ καὶ ἱεράρχῃ Χριστῷ, τὴν εἰρήνην δωρήσασθαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἦχος πλ. δ'. Κυρίλλου Ἱερομονάχου.

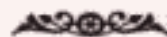
Τοὺς θεοειδεῖς ποιμένας, καὶ Ἱεράρχας σοφούς, τοὺς τὴν ἐν Χριστῷ ζωὴν ὑπελθόντας, καὶ ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ, ἱεραρχίας ἐμπρέψαντας, τοὺς ἐν ἐσχάτοις τοῖς χρόνοις, Μαρτύρων τὸν δρόμον διανύσαντας, καὶ εἰς σκηνὰς ζωῆς καταπαύσαντας, ἐπὶ τῇ μνήμῃ αὐτῶν συνελθόντες, εὐφημήσωμεν κράζοντες· χαίρετε Ἀθλοφόροι μακάριοι, τῆς εὐσεβείας τὰ θεῖα πυξία, καὶ σκευὴ τῶν χαρίτων τοῦ Πνεύματος, οἱ ἐν δουλείᾳ τῷ καιρῷ, τοῖς χειμαζομένοις ταῖς θλίψεσι φανέντες, χάριτι θεῖα παρακλητορες. Ἀλλ' ὡς παρῆρσιαν πολλήν, πρὸς τὸν σῶζειν δυνάμενον ἔχοντες, ἐκτενῶς πρεσβεύετε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ. **Ἦχος πλ. δ'.**
Κυρίλλου Ἱερομονάχου.

Τῆς πνευματικῆς τοῦ Τίτου φυτείας, τὰ ἀληθῶς πολύφορα κλήματα, τοὺς ἐξανθήσαντας ἐν ἐσχάτοις τοῖς καιροῖς, τοῦ μαρτυρίου τοὺς γλυκυτάτους δότρυας, δεῦτε ἐν αἰνέσει πιστοὶ μακαρίσωμεν, ἀνθομολογοῦντες εὐσήμως καὶ λέγοντες· μακάριοι ἐστε Νεομάρτυρες ἀήττητοι, καὶ τὸ μνημόσυνον ὑμῶν, εἰς γενεάν καὶ γενεάν, ὅτι ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα, ἐν χάριτι μὴ φοβηθέντες, τὴν ἀτελεύτητον ζωὴν, τοῖς αἵμασι ἐκληρονομήσατε. Ἀλλ' ὡς ἔχοντες παρῆρσιαν πρὸς Θεόν, ἐν παντοίοις κινδύνοις φρουροῦντες, τὴν ποιμένην ὑμῶν μὴ παύσησθε, καὶ διασφύζοντες ἐκ τῶν δίου λυπηρῶν, τοὺς πόθῳ ὑμᾶς γεραίροντας.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ, Στιχηρὰ Προσόμοια.**Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.**

Χαίροις Ἱεραρχῶν ὁ χορὸς, οἱ νοητοὶ τῆς εὐσεβείας ἀδάμαντες, ἐσχάτως οἱ ἐν τῇ Κρήτῃ, ὡς ἑωσφόροι φαιδροί, μαρτυρίου ἀθλοῖς ἀνατείλαντες· Χριστοῦ οἱ δοξάσαντες, ἐν τῷ κόσμῳ τὸ ὄνομα, καὶ ποιμασίας, ἀκριβοῦς τοῖς χαρίσμασι, φιλοπρό-

δατοι, ὡς ποιμένες ἐμπρέψαντες· πίστεως οἱ τρανώσαντες, τὸ κράτος τὸ ἄμαχον, καὶ ἀσεβῶν καθελόντες, τὴν ἐπηρμένην αὐθάδειαν. Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην...

Χαίροις Ἱεραρχῶν ἡ δεκάς, Τίτου φυτείας γεωργοὶ οἱ οὐράνιοι, Γεράσιμος Ζαχαρίας, Μελχισεδὲκ ὁ κλεινός, σὺν τῷ Καλλινίκῳ Ἱερόθεος, ὁ θεῖος Νεόφυτος, καὶ Καλλνίκος δεύτερος, Ἰωακείμ τε, καὶ ὁμώνυμος ἕτερος, καὶ Γεράσιμος, οἱ ἐν Μάρτυροι μέγιστοι· θύματα εὐαπόδεκτα, τερπνότατα σφάγια, οἱ ἐν δουλείας τῷ σκότει, ὥσπερ πυρσοὶ ἀναλάμπαντες. Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ...

Χαίροις Νεομαρτύρων σειρά, τῶν Ἐπισκόπων ἡ δεκάς ἡ θεόλεκτος, Πρεσβύτεροι θεοφόροι, σὺν Μονασταῖς ἱεροῖς, καὶ λαοῦ τῆς Κρήτης τοῖς ἀκρέμοσι· Χριστοῦ οἱ βαστάσαντες, ἐπαξίως τὸ ὄνομα, καὶ ἐν ἡμέραις, τῆς πικρᾶς χαλεπότητος, μιμησάμενοι, Ἀθλοφόρους τοὺς πρόπαλαι· ἄρνες καθάπερ ἄμωμοι, σφαγὴν οἱ δεξάμενοι, καὶ τοῖς πιστοῖς εὐσεβείας, κρατῆρα θεῖον κεράσαντες. Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα Πατρὶ. **Ἦχος πλ. δ'.**
Εὐαγγέλιον Ἱερέως.

Σήμερον ἡ τῶν νεομαρτύρων Ἐπισκόπων, Ἱερέων Μοναχῶν καὶ Προκρίτων, ἡ πανσεβάσμιος μνήμη ἀνέτειλε, καὶ τῶν πιστῶν ὡς ἕαρ μυστικόν, κατευφραίνει τὰς καρδίας. Οὗτοι γὰρ ταῖς αὖραις τοῦ Πνεύματος, διασκεδάσαντες δυσοσμίαν τῶν τυράννων, καὶ ταῖς ὁδοῖς τῆς χάριτος, ταῖς δεήσεσι αὐτῶν τοῖς πᾶσι παρέχουσι, μύρα εὐωδίας παμμυρίστου. Δεῦτε οὖν καὶ ἡμεῖς ὠραίσθωμεν ἐν πίστει, ταῖς φωταυγίαις αὐτῶν, ὁμολογοῦντες καὶ κραυγάζοντες· Τριάς Ἁγία, ταῖς τῶν σῶν Νεομαρτύρων πρεσβείαις, τὴν πίστιν ἡμῶν κράτυνον, τοῦ φυλάττειν τὴν νῆσον ἡμῶν τῇ σῇ δυνάμει, ἀήτητον καὶ ἀπροσμάχητον, ὁρῶντάς σε τὸν ἀναρχον Θεόν, διὰ πάντων ὑπὸ πάντων καὶ ἐν πᾶσι δοξαζόμενον, σὺν οὐρανόις στρατεύμασι καὶ ἡμῖν δωρούμενον, τῆς σῆς ὑπερλάμπρου βασιλείας τὰ κρεῖττονα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης

καὶ θλίψεως.

Νῦν ἀπολύεις, **τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.**

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὴν πολυθαύμαστον, Κρήτην τιμήσωμεν, τὴν ἐξανθήσασαν, ὡς ἄνθη τίμια, τοὺς Νεομάρτυρας Χριστοῦ, πιστῶν τοὺς θεοδόημονας· πλάνην γὰρ κατήσχυναν, ὡς ποιμένες θεόφρονες, πίστιν δὲ ὀρθόδοξον, τοῖς πιστοῖς ἐστερέωσαν. Γεράσιμος ὁ πρόεδρος Κρήτης, καὶ πάντες οἱ αὐτῷ συμμαρτύρησαντες.

Ἔτερον, ψαλλόμενον εἰδικῶς ἐν τῷ Ναῷ τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Μηνᾶ, ἐνθα οἱ πλεῖστοι τῶν ἁγίων Νεομαρτύρων Ἐπισκόπων ἐμαρτύρησαν.

Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Υπόδειγμα ὡς σχόντες, τὸν Μηνᾶν τὸν μυρίαθλον, χαίροντες ἐνταῦθα τὸν δρόμον, μαρτυρίου ἠνύσατε, μεθ' οὗ καθικετεύετε αἰεὶ, Χριστὸν τὸν στεφανώσαντα ὑμᾶς, ὦ Γεράσιμε θεόφρον σὺν τοῖς λοιποῖς, τὴν πόλιν ταύτην φυλάττειν, χαίρετε ἀνακράζουσιν ὑμῖν, ἄνθη ζωῆς εὐωδέστατα, κλέα τῆς Κρητονήσου καὶ στεφάνοι, αὐτῆς ὑπέρμαχοι.

Ἔτερον. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Δῆμος ὠφθῆτε, τροπαιοφόρος, ἔχων πρόκριτον, δεδοξασμένον, τὸν τῆς Κρήτης ποιμένα Γεράσιμον· ὁμονοοῦντες γὰρ πίστει ἠθλήσατε, καὶ τῶν τυράννων τὸ θράσος ἐλύσατε. Ὅθεν πάντοτε, Χριστῷ τῷ Θεῷ πρεσβεύετε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείῃ, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιλόανθρωπος.

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετά τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου.

Χορείαν τὴν σεπτήν, τὸν ὑπέρτιμον δῆμον, τῶν νέων τοῦ Χριστοῦ, καλλινίκων Μαρτύρων, ἐν

ὑμνοῖς γεραίροντες, οἱ πιστοὶ ἐκδοήσωμεν ἱκετεύετε, ὡς παρῶσιαν πλουτοῦντες, τὸν φιλάνθρωπον, ἡμῖν διδόναι εἰρήνην, καὶ ἔλεος ἀνωθεν.

Δόξα Πατρὶ. **Ὁμοιον.**

Κρητῶν πάντες χοροί, εὐσεβῶς συνελθόντες, τοὺς νέους ἀθλητάς, εὐφημήσωμεν ὑμνοῖς· Χριστοῦ γὰρ μιμούμενοι, ἐν ἐσχάτοις τὸν θάνατον, κατετρόπωσαν, τὴν τῶν τυράννων μανίαν, καὶ ἐνήθλησαν, ὁμονοήσαντες πίστει, ὡς πλήρεις φρονήσεως.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Χριστὸν τὸν διὰ σοῦ, σαρκωθέντα ἀφράστως, ἱκέτευε αἰεὶ, ἐν πολλῇ παρῶσίᾳ, ὀυσθῆναι κολάσεως, τοῦ πυρὸς τοὺς δοξάζοντας, τὴν λοχείαν σου, δι' ἧς ἐχθροῦ τοῦ ἀρχαίου, ἐλυτρώθημεν, τῆς εἰδεχθοῦς τυραννίδος, Παρθένε ἀνύμφευτε.

Μετὰ τὴν 6' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Λαοῦ προϊστάμενοι, τοῦ ἐν τῇ Κρήτῃ καλῶς, αὐτὸν ἐστηρίξατε, τῷ μαρτυρίῳ ὑμῶν, ἐν χρόνοις κακώσεως. Ὅθεν ὑμᾶς τιμῶμεν, εὐκλεεῖς Ἱεράρχαι, ἅμα τῶν συμμαρτύρων, τῇ ἐνδόξῳ χορείᾳ, αἰτούμενοι ἐν πίστει, ὑμῶν τὴν ἀντίληψιν.

Δόξα Πατρὶ. **Ἦχος ὁ αὐτός. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.**

Οἱ ἐν τῇ Κρήτῃ θεαυγεῖς Ἀθλοφόροι, ἐν τοῖς ἐσχάτοις συναθλήσαντες χρόνοις, καὶ τῶν ἐχθρῶν τὴν ἐπαρσιν συντρίψαντες στεφάνως, σήμερον ἀνίσχουσι, φωταυγεῖς ὡς φωστῆρες, πᾶσαν ἐκδιώκοντες, ἀσεβείας σκοτίαν· οὓς εὐφημοῦντες δῶμεν τῷ Θεῷ, δόξαν συμφώνως καὶ αἶνον χορεύοντες.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Θεοκυητορ Παναγία Παρθένε, εὐλογημένη Θεοτόκε Μαρία, τὸν ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σου δυσώπει αἰεὶ, σῶσαι τοὺς ἐλπίζοντας, τῇ σεπτῇ σου πρεσβείᾳ, καὶ ἀναδοῶντάς σοι, κατανύξει καρδίας· χαῖρε Ἀγνή ἡ τέξασα φρικτῶς, τὸν Ποιητὴν καὶ Δεσπότην τῆς κτίσεως.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ως ἐπίσημοι κριοί, σφαγιασθέντες ἀπηνῶς, Ἱεράρχες εὐκλεεῖς, θυσία ζῶσα τῷ Θεῷ, χερσὶ τυράννων προσήχθητε ἐν ἐσχάτοις, καὶ τὴν τῶν

Κρητῶν, ἐφοινίζατε, νήσον τοῖς ὑμῶν, θείοις αἵμασι, καὶ ἐν αὐτοῖς ὀφρὺν τὴν ἐπηρμένην, τῶν δυσμενῶν ἐδυθίσατε· Διὸ ὑπόθεν, ἀθανασίας, ἐκομίσασθε στέφη.

Δόξα Πατρὶ. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Χαῖρε ῥάβδος μυστικῆ, ἄνθος βλαστήσασα Χριστόν· χαῖρε κρήνη νοητῇ, ὕδωρ ἐκδλύσασα ζωῆς· χαῖρε ἡ πύλη Παρθένη τῆς σωτηρίας· χαῖρε τοῦ Θεοῦ, θρόνος ἐμψυχος· χαῖρε τοῦ φωτός, ἄρμα πύρινον· χαῖρε Μαρία κεχαριτωμένη, Δημιουργοῦ ἡ λοχεύτρια· αἰεὶ δυσώπει, ὑπὲρ τῶν πίστει, εὐφημούντων σὸν τόκον.

Εἶτα, οἱ Ἀναβαθμοί, ἦτοι· τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον.

Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ Ὅσιοί σου ἀγαλλιᾶσονται.

Στίχ. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Εὐαγγέλιον, ζῆτει τῇ ε' Φεβρουαρίου.

Ὁ Ν'. Δόξα Πατρὶ. Ταῖς τῶν Ἀθλοφόρων... Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. δ'.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου...

Τὴν δεδοξασμένην χορείαν τῶν νεομαρτύρων Ἱεραρχῶν, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς Ἱερέων Μοναχῶν καὶ Προκρίτων, δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ ὑμνήσωμεν λέγοντες· χαίρετε τὴν γῆν τῆς Κρήτης πορφυρώσαντες, τοῖς αἵμασι ὑμῶν, τῆς δὲ ἐλευθερίας τὸ δένδρον ποτίσαντες, καὶ τοῦ βαρυστανοῦ λαοῦ τὸν ζυγὸν ἐξ ὤμων, κραταιῶς ἀποσείσαντες. Ἀλλ' ὡς ἀθλητικοῖς διαδήμασι καταστεφθέντες, παρὰ τοῦ ἀθλοθέτου Χριστοῦ, καὶ χαρὰς ἀλλήκτου ἀπολαύοντες, πρεσβεύετε ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...

Εἶτα, ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου καὶ οἱ Κανόνες τῶν Νεομαρτύρων. Κανὼν πρῶτος τῶν Νεομαρτύρων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· «Μαρτύρων μέλπω νεάθλων δῆμον. Κυρί(λ)ου».

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Μαρτύρων, θεοστεφῶν τὴν φάλαγγα, λαμπρῶς τιμήσωμεν, τοὺς ἐν τῇ Κρήτῃ λάμπαντας πυρ-

σοὺς, καὶ αὐγάζοντας θείαις αὐγαῖς, τὰ τῶν πιστῶν πληρώματα, αὐτῶν τὴν χάριν ἐξαιτούμενοι.

Αῤῥτίως, ἡ Παρακλήτου δύναμις, ὑμᾶς συνήθροισε, μαρτυρικὴν στερόδαν παρεμβολήν, κατασχύνουσαν πλάνην ἐχθρῶν, καὶ τῶν Κρητῶν λαμπρύνουσαν, τῆς Ἐκκλησίας τὴν εὐπρέπειαν.

Ρωσθέντες, ὡς Ἀθληταὶ ἐν χάριτι, δυνάμει πίστεως, καρτερικῶς ἐδέξασθε σφαγὴν, ὡς περ ἁμῶμοι ἄρνες Χριστοῦ, καὶ μάνδρας ἡξιώθητε, τῆς τῶν Μαρτύρων ἀγαλλόμενοι.

Θεοτοκίον.

Τοῖς ἄνω, ὑπερφυῶς συνάψασα, τὰ κάτω Δέσποινα, δίχα σπορᾶς κυήσασα Χριστόν, τὸν Σωτῆρα ἡμῶν καὶ Θεόν, εὐεργεσίας πρόξενος, βροτῶν τῷ γένει ἐχημάτισας.

Κανὼν δεύτερος τῶν Νεομαρτύρων, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς ἐν τοῖς Θεοτοκίοις «Κυρίλλου».

Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Νεομαρτύρων τὴν λαμπρὰν ὁμήγυριν, ἀνευφημοῦντες πιστῶς, τῷ Κυρίῳ δόξαν, δώμεν ἀγαλλόμενοι, ὅτι αὐτοὺς ἀνέδειξεν, ἐν ἐσχάτοις φωστῆρας, τῆς Ἐκκλησίας καὶ φύλακας, καὶ τῶν εὐσεβῶν καλλωπίσματα.

Η τῶν Μαρτύρων εὐκλεὲς παράταξις, ὑμᾶς προσθήκην λαμπρὰν, ἐδέξατο, θεῖοι, τοῦ Κυρίου Νέαθλοι· ἐσχάτως γὰρ ἡθλήσατε, καρτερῶς ἐν τῇ Κρήτῃ, καὶ ἀνδρικῶς ἐτροπώσασθε, τὴν τυραννικὴν ματαιότητα.

Τῇ παντευχίᾳ τοῦ Θεοῦ τῆς χάριτος, καὶ τοῦ ἐνδόξου Μηνᾶ, τῶν εὐχῶν δυνάμει, τοῖς ἐχθροῖς πανάλκιμοι, ἐδείχθητε πανεύφημοι, καὶ Μαρτύρων τὸν δρόμον, ὡς ἀδελφὰ συμφρονήσαντες, γνώμη ἀρξάγει διηλύσατε.

Θεοτοκίον.

Κатаιγιζόμενος μεγίστοις πάθεσι, ἐξ ἀμελείας πολλῆς, πρὸς σὲ καταφεύγω, Θεοτόκε Δέσποινα, γαλήνην ἐξαιτούμενος, καὶ τελείαν εἰρήνην· μὴ σὺν παρίδῃς με Ἀχραντε, πλούτῳ οἰκτιρῶν τῆς σῆς χάριτος.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Κανὼν πρῶτος. Ὡδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Υπέρφωτοι τῶν Κρητῶν, τῇ Ἐκκλησίᾳ ὡς κλεινοὶ Νέαθλοι, ὡς ἀστραπαὶ λάμπαντες, νύκτα

τῆς δουλείας ἐλύσατε.

Ρημάτων θεῶν Χριστοῦ, ἐνωπισθέντες Ἀθληταὶ ἐνδοξοὶ, μαρτυρικὴν ἐνστασιν, ζήλω ἱερῷ ἐπεδείξασθε.

Ωράθης σὺ τῶν Κρητῶν, πάτερ Γεράσιμε ποιμὴν κάλλιστος, ταῖς ἀρεταῖς πρότερον, εἶτα δὲ Μαρτύρων ἐν αἵματι.

Θεοτοκίον.

Ναμάτων ζωοποιῶν, σῆς εὐσπλαγχνίας ὡς Ἀγνὴ πλησόν με, ἵνα ὑμῶ πάντοτε, ὡς ὑπερφυῇ σε προστάτιν μου.

Κανὼν δεύτερος. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ιερωσύνης τὴν στολήν, ταῖς τῶν αἱμάτων ἀρδείαις, οἱ τῆς Κρήτης τοῦ ποιμνίου ποιμένες, πορφυρώσαντες φαιδρῶς, ἐστολισμένοι ἤρθητε, πρὸς οὐρανῶν τὴν δόξαν, ἐνθα τὰ γέρα ἐδέξασθε.

Ως φιλοπρόβατος ποιμὴν, τῆς τῶν Κρητῶν Ἐκκλησίας, τοῦ ποιμνίου σου ἐν χρόνοις παρέσσης, τῆς κακώσεως καλῶς, καὶ ἀνδρικῶς ἐνήθλησας, ὑπὲρ αὐτοῦ ἐν γῆρα, πάτερ Γεράσιμε πίονι.

Σὺν Νεοφύτῳ τῆς Κνωσοῦ, ὁ Ἱερόθεος Λάμπης, Ζαχαρίας ὁ ποιμὴν τῆς Σητείας, Διοπόλεως ὁμοῦ, ὁ θαυμαστός Καλλίνικος, ὑμνεῖσθωσαν εὐφίμως, ὡς Ἱεράρχαι καὶ Μάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ ἡμῶν ὡς ἀγαθὴ, ἱκέτευε τὸν Σωτῆρα, τὸν ἐκ σπλάγχνων σου φρικτῶς σαρκωθέντα, Θεοτόκε Μαριάμ, ἵνα ῥυσθῶμεν θλίψεων, καὶ πάσης ἐπηρείας, τοῦ σχολίου πολεμήτορος.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Υπόδειγμα Μηνᾶν, τὸν μυρίαθλον σχόντες, αὐτοῦ ἐν τῷ ναῷ, μαρτυρίου τὸν δρόμον, στερόδως ἐτελέσατε, ἐν ἡμέραις τῆς θλίψεως, καὶ ἠλίσθητε, ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν Μαρτύρων, ἱκετεῦοντες, ὑπὲρ λαοῦ τοῦ τῆς Κρήτης, αἰεὶ Νεομάρτυρες.

Δόξα Πατρὶ. Ὁμοιον.

Τὰ σώματα ὑμῶν, τῷ Κυρίῳ θυσίαν, ἐδώκατε ἐχθρῶν, ἀλλοπίστων μανία, ὡς ἄρνες δεξάμενοι, ἐν ἐσχάτοις τὸν θάνατον, καὶ γεγόνατε, ἐλευθερίας τοῦ Γένους, Νεομάρτυρες, ἐγγυηταί· διὸ πάν-

τες, ὑμᾶς μακαρίζομεν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Χορός τῶν Προφητῶν, ἱερῶς ἐν συμβόλοις, προέγραψεν Ἀγνή, ῥάβδον στάμνον σε πύλην, λυχνίαν κατάχρυσον, κιβωτόν τε καὶ τράπεζαν· ὧν τὴν ἐκδασιν, νῦν οἱ πιστοὶ καθορῶντες, Θεοτόκον σε, ὁμολογοῦμεν κυρίως, καὶ πιστεὶ δοξάζομεν.

Κανὼν πρῶτος. ᾠδὴ δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Μάρτυρες ἐδείχθητε πανευκλεεῖς, πιστεὶ ἐν τῇ Κρήτῃ ἀθλήσαντες, ἐν τῆς δουλείας, τῶν τῆς Ἀγαρ τῷ καιρῷ, Ἀρχιερεῖς θεόκριτοι, σὺν τοῖς ἐπιλοίποις συμμάρτυσιν.

Εἵχαιρες μακάριε Μελχισεδέκ, ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν λαιδορούμενος, καὶ τῶν βασάνων, μὴ καμφθεὶς ταῖς προσβολαῖς, τὸν δι' ἀγχόνης θάνατον, ὑπὲρ τοῦ ποιμνίου ὑπήνεγκας.

Λάμπας προτερήμασι δίου σεμινοῦ, βλάστημα Βεροίας Καλλίνικε, ἐν Διακόνοις, ἀνεδείχθης ἀθλητῆς, ἀγχόνῃ τὸ μακάριον, τέλος ἐν Χανίοις δεξάμενος.

Θεοτοκίον.

Πύλην προεώρα σε θείου φωτός, Ἰεζεκιήλ ὁ θαυμάσιος, δι' ἧς διήλθε, τοῦ παντός ὁ Ποιητής, ἑάσας κεκλεισμένην σε, κόρη Θεοτόκε ἀπείρανδρε.

Κανὼν δεύτερος. Σὺ μου ἰσχύς.

Υπὲρ Χριστοῦ, ὡς νουνεχεῖς προελόμενοι, κέρδος μέγα, τὴν σφαγὴν μακάριοι, ἐν τῷ ναῷ τοῦ θαυματοουργοῦ, Μηνᾶ ὡσπερ ἄρνες, χερσὶ ἀνόμων ἐτύθητε· διὸ δικαιοσύνης, ἐδρέψασθε τὴν χάριν, δι' ἀμφοῖν εὐκλεῶς ἀριστεύσαντες.

Τοῦ Φαραώ, τοῦ νοητοῦ κετεπόντισας, ἀναδάτας, τοὺς τριστάτας ἐνδοξε, ἐν τῶν αἱμάτων σου τῷ θυτῷ, καὶ διήλθες σῶος, πρὸς γῆν τῆς θείας ἀνέσεως· διὸ Ἰωακείμ σε, Χερρῶνήσου λαμπρότης, εἰς αἰῶνας πιστῶς μακαρίζομεν.

Χαριτωθεῖς, τοῦ μαρτυρίου τῇ χάριτι, Λογοθέτα, Ἰωάννη ἐνδοξε, σὺν τοῖς συμμάρτυσιν εὐκλεῶς, τοῖς τριακοσίοις, πρὸς οὐρανούς ἐξεδήμησας, μεθ' ὧν αἰεὶ προσφέρων, ἰκεσίας μὴ παύσῃ, ὑπὲρ πάντων πιστῶν χαριτώνυμε.

Θεοτοκίον.

Ρῦσαι ἡμᾶς, ἀπὸ κινδύνων καὶ θλίψεων, νοσημάτων, καὶ δεινῶν κακώσεων, τῆς τρικυμίας τῶν πειρασμῶν, καὶ τοῦ παλαμναίου, τῆς μοχθηρίας Μητράνανδρε· τὸ δύνασθαι γὰρ ἔχεις, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα, τὸν Δεσπότην Παρθένε τῆς κτίσεως.

Καταδασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Κανὼν πρῶτος. ᾠδὴ ε'. Σὺ Κύριε μου φῶς.

Ωράθητε ἐχθρῶν, καθαιρέται πανεύφημοι, ἐν ἔτεσι τῆς δουλείας, μαρτυρίου ἀγῶσιν, ἐν Κρήτῃ διαπρέψαντες.

Νικήσας ἀνδρικῶς, Κυδωνίας Καλλίνικε, τὸν ὄφιν τῇ σῇ ἀθλήσει, φερωνύμως ἐδέξω, τῆς νίκης τὸ διάδημα.

Ενέωσας ψυχὴν, μαρτυρίῳ Γεράσιμε, καὶ θεῖαν καρποφορίαν, ἀθανάτου εὐκλείας, σεπτῶς ἐκαρποφόρησας.

Θεοτοκίον.

Ανύμφευτε ἀγνή, Θεοτόκε πανάχραντε, σὲ Ἀγκυραν καὶ ἐλπίδα, οἱ πιστοὶ κεκτημένοι, ἐν θλίψεσι σωζόμεθα.

Κανὼν δεύτερος. Φώτισον ἡμᾶς.

Πύργοι ἀρῥαγεῖς, καὶ προπύργια τῆς πίστεως, Νεομάρτυρες ἐδείχθητε σαφῶς, τῶν τυράννων τὴν ὄφρυν καταπατήσαντες.

Χαίρων τῆς εἰρκτῆς, τὰς κακώσεις καθυπέμεινας, προσδεχόμενος ζωῆς τὸν πλατυσμόν, τῆς Ῥεθύμνης ὁ ποιμὴν πάτερ Γεράσιμε.

Δέκα καὶ ἑπτὰ, ὧ Πρεσβύτεροι ὑπάρχοντες, μυριάδας πολεμίων νοητῶν, μαρτυρίου ἐν τοῖς ἄθλοις ἐτροπώσασθε.

Θεοτοκίον.

Ιᾶλεων ἡμῖν, τὸν ἐκ σπλάγχχνων σου ἀπέργασαι, ὅτι ἅπαντές ἐσμεν ἁμαρτωλοὶ, δι' ἀμέλειαν Παρθένε θεονύμφευτε.

Καταδασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Κανὼν πρῶτος. ᾠδὴ στ'. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Θύματα, καὶ προσφοραὶ Χριστῷ προσηνέχθητε, ἀναιρεθέντες ἐν Κρήτῃ, Ἀθλοφόροι νέοι ποικιλοτρόπως· διὰ τοῦτο, ἐν ταῖς σκηναῖς ζωῆς εἰσφ-

κίσθητε.

Λάμψεσι, τοῦ θεικοῦ φωτός φωτιζόμενος, ὥσπερ φωτός κατοικίαν, τὴν εἰρκτὴν ἡγήσω τὴν δοξασμένην, καὶ ἐν ταύτῃ, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστης Γεράσιμε.

Ωχιμον, Ἰωακεὶμ Φουρνῆς τὸ ἀπάνθισμα, ποιμὴν ὁ θεὸς τῆς Πέτρας, ἀνεδείχθης αἵματος μαρτυρίου, ταῖς ἀρδείαις, καταρδευθεὶς ψυχῆς σου τὴν ἀρουραν.

Θεοτοκίον.

Νόσων με, ἐξ ἀλγεινῶν καὶ πόνων θεράπευσον, τῆς χάριτός σου φαρμάκῳ, Θεοτόκε κόρη εὐλογημένη, ἵνα κράζω· χαῖρε Θεοῦ ἡ Μήτηρ ἡ ἀφθορος.

Κανὼν δεῦτερος. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Γεώργια ἀληθῶς, τῆς εὐσεβείας Γεώργιος, σὺν τοῖς οἰκείοις αὐτοῦ, πεφύησαι ἐμψυχα· τυράννων γὰρ σύμπαντες, φονικῇ μαχαίρᾳ, ἀπηνῶς ἐσφαγιάσθησαν.

Α᾿γχόνῃ αἰωρηθεὶς, Μελχισεδέκ ὁ γεράσμιος, ἡ τῆς Κισάμου λαμπάς, ἐχθροῦ ἀπηγγόνισε, δουλὴν τὴν πανώλεθρον, καὶ πρὸς ἀφθαρείας, ἀνυψώθη τὴν λαμπρότητα.

Α᾿ζύγων νῦν ἡ πλειάς, ἀνευφημείσθω ἐν ἱσμοσίν, ὅτι Μαρτύρων ὁδόν, στερόφως ἐπορεύθησαν, καὶ θήρας ἀφήρπασαν, τῶν πικρῶν τυράννων, τὸν λαὸν τὸν χριστεπώνυμον.

Θεοτοκίον.

Λαοὶ σε γλώσσαι φυλαί, ἀνθρώπων πᾶσαι δοξάζουσι, ὅτι ἀφράστως Χριστόν, τὸν Κύριον τέτοκας, καὶ ἔσωσας ἅπαντας, τῆς τοῦ δροτοκτόνου, τυραννίδος Μητροπάργε.

Καταβασία. Τὴν θεῖαν ταύτην.

Κοντάκιον. Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου.

Ως φίλους τοῦ Χριστοῦ, καὶ θεράποντας θείους, γεραίρομεν ὑμᾶς, τοὺς ἐν χρόνοις δουλείας, ἀστέρας ἐκλάμψαντας, παμφαεῖς Νεομάρτυρας· Ἐπισκόπων γάρ, καὶ Ἱερέων τὰ πλήθη, σὺν Ἀζύγοις τε, ταῖς ἀλκιφρόνων πορείαις, φωτίζετε ἔκτοτε.

Ἔτερον. Ἦχος πλ. δ΄. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Τοὺς εὐκλεεῖς συμμάρτυρας, ὡς προσφορὰν σοὶ Κύριε, ἡ τῶν Κρητῶν κληρουχία προσήνεγκεν, ἐν τοῖς ἐσχάτοις ἔτεσιν. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα, τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου, συντήρησον Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος.

Εἰσχύσας δυνάμει τῆς χάριτος, τοὺς ἐν Κρήτῃ σεπτοὺς Νεομάρτυρας, τῶν Μαρτύρων αὐτοὺς τε τῶν πρόπαλαι, εὐκλεεῖς ὁμοτρόπους ἀνέδειξας, καὶ ἐταπεινώσας τὴν ἐπαρσιν δι' αὐτῶν τῶν τυράννων, Σωτήρ μου ζωοδότα. Ταῖς αὐτῶν οὖν πρεσβεΐαις, ἐν εἰρήνῃ τελεία, τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου, συντήρησον Πολυέλεε.

Μηνολόγιον.

Τῇ ΚΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν ἁγίων ἐνδόξων νέων ἱερομαρτύρων, Γερασίμου Κρήτης, Κνωσοῦ Νεοφύτου, Χερσόνησου Ἰωακεὶμ, Λάμπης Ἱεροθέου, Σητείας Ζαχαρίου, Πέτρας Ἰωακεὶμ, Ῥεθύμνης Γερασίμου, Κυδωνίας Καλλινίκου, Κισάμου Μελχισεδέκ, Διοπόλεως Καλλινίκου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἀθλησάντων κληρικῶν καὶ λαϊκῶν ἐν ἔτεσιν αὐκὰ καὶ αὐκδ'.

Στίχοι.

Ποιμένες δέκα ἀθλήσαντες ἀρτίως
Ἐχθροῦ καθεῖλον ὑψαύχενον κακίαν
Σὺν τούτοις δέ γε Ἱερεῖς τε καὶ ἄλλοι
Βασιλείας ἐτυχον τῆς αἰωνίου.

Εἰκάδι ἐν τριτάτῃ Ἱεροάθλων τιμάσθω παρεμβολή.

Συναξάριον.

Αεὶ μὲν, καὶ ἐν πᾶσιν ὀφείλομεν, ἀδελφοί, ἐξυμνεῖν καὶ θαυμάζειν τῆς περὶ ἡμᾶς φιλανθρώπου προνοίας τὰ ἀνεξιχνίαστα κρίματα, οὐχ ἦττον δέ, καὶ ἐν τῇ πολυχρονίᾳ ταύτῃ τοῦ ἡμετέρου, τῇ τῶν Ὁθωμανῶν δολονότη αἰχμαλωσίᾳ. Αὕτη καὶ γάρ, πλείστον τε ἄλλων κατὰ ψυχὴν ἀγαθὸν ἡμῖν τοῖς τυραννουμένοις παραίτιος γέγονε, καὶ ἐξαιρέτως, δι' αὐτῆς καὶ ἐξ αὐτῆς ὁ εὐκλεὴς οὗτος, καὶ Χριστῷ πεφυλημένος, καὶ τῆς οὐρανόθεν ἀποθήκης ἄξιος καρπὸς ἐδλάστησεν, οἱ νεοφανεῖς, λέγω, Μάρτυρες, οἱ νῦν εἰς εὐφημίαν προκείμενοι, ὡς ὁ τῶν Νεομαρτύρων ὑμνητὴς καὶ θεράπων Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης ἀποφαίνεται. Τούτοις δέ καταλέγονται οὐχὶ μόνον ἰδιῶται ἀλλὰ καὶ κληρικοὶ παντός βαθμοῦ, ἰδίαν παράταξιν τὴν τῶν εὐκλεῶν Ἱερομαρτύρων ἀποτελοῦντες, ἀρχιχοροὶ δὲ τούτων οἱ τὴν ἀδιάσπαστον τῆς ἀποστολικῆς διαδοχῆς ἄλυσον προάγοντες, τούτέ-

στιν οἱ Ἐπίσκοποι.

Οὗτοι, ἐν καιροῖς δυσχειμέροις, διὰ τε τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ Γένος ἡμῶν, τοὺς ὀρθοδόξους Χριστιανοὺς εἰς τὴν πίστιν διετήρησαν· διὸ καὶ ὑπὸ τῶν ἀλλοθρήσκων τυράννων στόχοι ἐγένοντο πολλῶν ἐπιθέσεων καὶ ἄχρι θανάτου ἑταστικῶν κολάσεων, παντοίων τε κακώσεων καὶ μαρτυρίων ἔτυχον.

Ὅτε δὲ ἐν τῇ μεγαλονήσῳ ἡμῶν, οἱ ἡρωϊκοὶ Κρήτες, ἐν ὀνόματι τῆς Τριουποστάτου Θεότητος, πλήρεις ὑψηλοῦ καὶ γενναίου τῆς ἐλευθερίας φρονήματος τὰ ὅπλα ἔλαβον ἐν ἐτει ᾠκα' (1821) κατὰ τῆς ὀθωμανικῆς τυραννίας, τότε ὁ ἐχθρὸς μετὰ δρυχημοῦ ὡς λέων ὠρυόμενος, ἐξυπνήσας, ἀνηλεῶς ἐπέπεσε σπαράττων τοὺς Χριστιανοὺς, ἐκ τῶν πρώτων δὲ τοὺς Ἐπισκόπους, τοὺς Ἱερεῖς, τοὺς Μοναχοὺς, ὡς πρωταίτιους, τὰς δὲ Μονὰς ἐδήρουν καὶ ἐλεηλάτουν οἰκτρῶς. Τότε τὸν ἀοίδιμον Μελχισεδέκ τὸν Κισάμου Ἀρχιερέα μετὰ πικροτάτας κολάσεις ἀπηγχόνησαν, ἀφοῦ πρῶτον τὸν περιτριγύρισαν εἰς τὰ σοκάκια τῆς πόλεως γυμνόν, τίλλοντες καὶ ἀνασπῶντες τὰς τρίχας τῶν γενείων του, κτυπῶντές τον κατὰ κεφαλῆς, τέλος κρεμάσαντες, ἐξώρυσαν καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς του, μεληδὸν κατακόψαντες τὸ μακάριον ἐκεῖνο σῶμά του, καίτοι νεκρόν. Τὰ ἴδια ταῦτα κατεπράξαντο καὶ εἰς τὸν Διάκονόν του Καλλίνικον τὸν ἐκ Βεροῖας τὸν παρὰ τῆς τῶν Φιλικῶν Ἑταιρείας ἀποσταλέντα εἰς Κρήτην ὡς διδάσκαλον.

Συνέλαβον ὡσαύτως καὶ μετέφερον ἀνυπόδητον εἰς τὴν φυλακὴν τὸν Ἐπίσκοπον Κυδωνίας Καλλίνικον ὅστις μετὰ ἀνυποίστων βασάνων, ἅς καρτερῶς διὰ τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ ὑπέμεινε, παρέδωκε τὴν ψυχὴν του εἰς τὸν Κύριον. Εἰς τὸ Ῥέθυμνον συνέλαβαν καὶ ἐφυλάκισαν τὸν Ἐπίσκοπον Ῥεθύμνης Γεράσιμον εἰς ἓνα καταφρονεμένον ὀσπίτιον τόσον δυσῶδες, ὅστερον δὲ κατόπιν πολλῶν βασάνων ἀπηγχόνησαν.

Ἀλλ' ἡ μεγαλυτέρα σφαγὴ, ἡ ἐν Κρήτῃ κατὰ τοὺς δυσχειμέρους χρόνους τῆς δουλείας διαπραχθεῖσα, γνωστὴ ὡς ὁ μέγας ἀρμπεντές, ἔλαβε χώραν εἰς τὸ Μεγάλον Κάστρον (νῦν δὲ Ἡράκλειον καλούμενον). Τῇ 23ῃ Ἰουνίου ᾠκα' (1821) ἐγένετο Σύνοδος εἰς τὴν τῆς Κρήτης Μητροπόλιν, ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Μηνᾶ, παροτρυνθέντων καὶ τῶν Ἀρχιερέων καὶ Ἱερέων καὶ τινων Χριστιανῶν καὶ ὁ ἅγιος Κρήτης ἤρχισε νὰ ἀναγινώσκη ἐν πουγιουρτού, ἀπεσταλμένον παρὰ τοῦ Βεζίρη. Οἱ ἐχθροὶ καιροφυλακτοῦντες, ὠρμησαν ἐξαίφνης εἰς τὸν ναόν, καί, ἀποκλείσαντες τὰς θύρας τῆς αὐλῆς, εἰσέδησαν εἰς αὐτὸν μετ' ἀλαλαγμοῦ καὶ ἐγείραντες τὰ ὅπλα αὐτῶν φονεύουσι πρῶτον τὸν εὐλογημένον γέροντα ἅγιον Κρήτης Γεράσιμον, χωρὶς νὰ εὐλαβηθῶσιν οἱ ἀλιτῆριοι τὸ σεβάσιμον γηράς του. Μετὰ ἐκεῖνον ἐφόνευσαν καὶ τὸν ἅγιον Κνωσοῦ Νεόφυτον, τὸν Χερῶνῆσου Ἰωακείμ, τὸν Σητείας Ζαχαριάν καὶ τὸν Διοπόλεως Καλλίνικον, δέκα καὶ ἑπτὰ Ἱερεῖς καὶ πέντε ἁγιορείτας πατέρας ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Βατοπεδίου, προσκομίσαντας εἰς τὸ Μέγα Κά-

στρον πρὸς προσκύνησιν κατὰ τῆς ἐπιδημίας τῆς πανώλους τίμια λείψανα καὶ τὴν ἁγίαν Ζώνην τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ἐπίσης ἐφόνευσαν ὡς τριακοσίους παρευρεθέντας Χριστιανοὺς, ἐν οἷς ἔτυχε καὶ ὁ ἐν ἱατροῖς τὰ πρῶτα φέρων Ἰωάννης Λευθεραῖος, ὁ καὶ Λογοθέτης τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης. Ἐκεῖθεν εἴτα διασπαρέντες εἰς τὴν πόλιν ἐδίωκον τοὺς λοιποὺς Χριστιανοὺς φονεύοντες ἀνηλεῶς ὅσους ἀπὴντων εἰς τοὺς δρόμους, ὅπου ὑπῆντησαν καὶ τὸν Ἐπίσκοπον Λάμπης Ἱερόθεον, καί, φονεύσαντες αὐτὸν μετὰ τοῦ Διακόνου του, ὠρμησαν καὶ εἰς τὸ ὀσπίτιον τοῦ Γεωργίου Παυλάκη, φονεύσαντες αὐτὸν καὶ ἄλλους ὀκτὼ τοῦ ὀσπιτίου του. Τὴν ἐπομένην εἰς τὸ χωρίον Ἐπάνω Φουρνὴ, ἐνθα ἡ ἔδρα τῆς Ἐπισκοπῆς Πέτρας, ἐτυφεκίσθη ὁ αὐτῆς Ἀρχιερεὺς Ἰωακείμ ἐξωθεν τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβεΐαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Κανὼν πρῶτος. Ῥδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Δοκιμασθέντες, τυραννικῇ μανίᾳ καρτερικῶς, δόκιμον χρυσοῖον ὄντως, τῇ τοῦ Χριστοῦ, Ἐκκλησίᾳ ἀνεδείχθητε, ὦ Νεομάρτυρες, τὸ τῶν πιστῶν πλουτίζοντες σύστημα.

Ηγλαῖσμένος, ἱερωσύνης θείας περιβολῇ, καὶ τοῦ μαρτυρίου χλαίνῃ, τῇ φωταυγεί, τῆς Κνωσοῦ ποιμὴν Νεόφυτε, ἐν τῇ Ἐδέμ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ τῆς δόξης παρίστασαι.

Μαρτύρων κλέος, ὁ Χερῶνῆσου ὦφθη Ἰωακείμ, ζήλω εὐσεβείας θείῳ, σφαγιασθεὶς, ἐν ναῷ Μηνᾶ τοῦ μάρτυρος, μεθ' οὗ Χριστῷ θερμῶς, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύει ἐκάστοτε.

Θεοτοκίον.

Ο λβίφ τόκω, τὴν σωτηρίας πύλην Μητὲρ ἀγνή, ἥνοιξας ἀνθρώπων γένει, ὡς ἀγαθὴ· διὰ τοῦτο σοι κραυγάζομεν· χαῖρε Θεόνυμφε, εὐλογημένη ἄχραντε Δέσποινα.

Κανὼν δεύτερος. Παῖδες Ἑβραίων.

Κρήτη γεραίρει ἐγκωμίαις, Νεομάρτυρες ὑμῶν τὰς ἀριστείας, καὶ δοξάζει Χριστόν, τὸν Κύριον τῆς δόξης, τὸν δι' ἡμῶν παρέχοντα, τοῖς πιστοῖς χαρίτων δόσεις.

Πρῶτον καλῶς τῇ προαιρέσει, ἐναθλήσαντες τῷ πόθῳ τοῦ Κυρίου, εἴτα ζέσει ψυχῆς, ὡς Μοναχοὶ γεννάδες, ἠθλήσατε δι' αἵματος, ἀγιάζοντες τὴν Κρήτην.

Κλέα Μονῆς Βατοπεδίου, οἱ πεντάριθμοι ὑπάρχετε Πατέρες, συναυλίας λαμπρᾶς, Μαρτύρων μετασχόντες, ὡς τοῦ Χριστοῦ τὸν θάνατον, μιμησάμενοι προθύμως.

Θεοτοκίον.

Υμνοῖς ἀεὶ σε εὐφημοῦμεν, Θεονύμφευτε Μαρία Θεοτόκε· διὰ σοῦ γὰρ Θεός, ἐπιφανεῖς ἐν κόσμῳ, τοῦ πτώματος ἀνέστησεν, τοῦ Ἀδάμ τοὺς ἀπογόνους.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Κανὼν πρῶτος. Ὡδὴ η'. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Νικηταὶ εὐκλεεῖς ἀνεδείχθητε, τῶν τυράννων τὸ θράσος πατήσαντες, καὶ τῷ ποιμνίῳ κρείττονα, ἐδωρήσασθε νίκην, θανατωθέντες, ὡς Χριστοῦ μιμηταὶ Ἀρχιποίμενος.

Καλλινίκως τὴν σὴν ἐπεσφράγισας, πολιτείαν φωστήρ Διοπόλεως, Καλλίνικε μακάριε, τῷ Κυρίῳ ὁ θυτῆς, τερπνὴ θυσία, προσαχθεῖς δι' ἐνδόξου ἀθλήσεως.

Υμνωδίαις πιστῶς εὐφημοῦμέν σε, Ζαχαρία Σητείας ἀγλάισμα, προθύμως ὅτι τέθηκας, τὴν ἁγίαν ψυχὴν σου, ὑπὲρ τῆς ποιμένης, ὡς ποιμὴν ἀληθῶς φιλοπρόδοτος.

Θεοτοκίον.

Ρῥυπωθέντα πολλοῖς παραπτώμασι, κάθαρόν με Παρθένε ἀμόλυντε, σὴς χάριτος τῷ ὕδατι, ἵνα πίστει δοῶ σοι· χαῖρε Μήτηρ, τῆς ἀθλίας ψυχῆς μου διάσωμα.

Κανὼν δεύτερος. Οἱ θεοδρόμονες Παῖδες.

Τοὺς εὐκλεεῖς Ἀθλοφόρους ἐν Ἱεράρχαις, τοὺς τῆς Κρητῶν Ἐκκλησίας, ἀναφανέντας προπύργια, εὐφημήσωμεν πάντες, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Ιωακεῖμ Χερῶνῆσου καλῶς προέστης, καὶ τῶν Μαρτύρων τῆς δόξης, περιφανῶς ἐκοινώνησας, μεθ' ὧν πᾶσιν ἐξαίτει, ἡμῖν θεῖον ἔλεος.

Τῶν Ἐπισκόπων χορείαν τὴν πανολβίαν, τῶν πάλαι δέκα Μαρτύρων, τοὺς ἰσαριθμούς τιμήσωμεν, ὡς αὐτοὺς νέους πρέσβεις, πλουτοῦντες πρὸς Κύριον.

Θεοτοκίον.

Οὐρανομήκης ἐδείχθης Παρθένε κλίμαξ δι' ἧς κατέβη ὁ Λόγος, μετὰ σαρκὸς ὡς ἡυδόκησε,

ἐκλυτρουόμενος κόσμον, πικρᾶς παραδάσεως.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς.

Κανὼν πρῶτος. Ὡδὴ θ'. Λίθος ἀχειρόμητος.

Ιᾶμα ἐγένετο ὄντως, ὑμῶν τὸ αἶμα Ἀθλοφόροι, τοῖς χειμαζομένοις ἀθλίως, πικρᾶς δουλείας, ἐν ἀλγείνῃ κακώσει· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, ὑμᾶς ἐν ὕμνοις μακαρίζομεν.

Λύσαντες ἀσέληνον νύκτα, Ἀγαρηνῶν τῆς κακουργίας, ὡς υἱοὶ φωτὸς καὶ ἡμέρας, ἀναδειχθέντες, τοῦ μαρτυρίου ἁθλοῖς, ἀεὶ Κρητῶν πυρσεύετε, τὴν κληρουχίαν Νεομάρτυρες.

Οὔλον ἀπροσμάχητον σχόντες, πίστιν Χριστοῦ ὧ Ἀθλοφόροι, φοβεροὶ ἐχθροῖς τοῖς ἀπίστοις, τοῦ μαρτυρίου, τῇ συμπλοκῇ γενναίως, ἐδείχθητε καὶ ὦφθητε, τῶν εὐσεδῶν πύργοι νεόδομητοι.

Θεοτοκίον.

Υμνοῖς σε γεραίρομεν πίστει, τὴν ἀνωτέραν τῶν Ἀγγέλων, χαῖρε ἀσιγήτως δοῶντες, ἀγνή Παρθένε, τοῦ Θεοῦ Λόγου Μήτηρ· ἡμᾶς οὖν πάντας λύτρωσαι, ἐκ πάσης θλίψεως ὡς εὐσπλαγχνος.

Κανὼν δεύτερος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ποιμένες ἐκλογάδος τῆς μυστικῆς, τῆς λαμπρᾶς Κρητονήσου ὑπάρχοντες, τῇ φυλακῇ, θείας ποιμασίας ὡς ἀληθῶς, τὴν ποιμνὴν ἐφυλάξατε, ἐκ τῆς κακουργίας τῶν ἀσεδῶν, καὶ χαίροντες θανάτου, ἐγεύσασθε πολὺται, ὑπὲρ αὐτῆς ἀγωνιζόμενοι.

Γεράσιμον τὸν Κρήτης οἱ εὐσεβεῖς, σὺν αὐτοῦ τοῖς ἐνδόξοις συμμάρτυσι, τοὺς ἐν ναῷ, τοῦ μεγαλομάρτυρος τοῦ Χριστοῦ, Μηνᾶ στεφῶν ἀθλήσαντας, στέψωμεν στεφάνοις ὕμνωδιῶν, αἰτούμενοι ἐν πίστει, αὐτῶν τὴν προστασίαν, ἐν ταῖς τοῦ βίου περιστάσεσι.

Πρεσβεύετε ἀπαύστως τῷ Λυτρωτῇ, τῷ ὑμᾶς ἀναδείξαντι Μάρτυρας, ἐν τῷ καιρῷ, τῆς δεινῆς δουλείας τῶν ἀσεδῶν, ἵνα ῥυσθῶμεν θλίψεων, θεοὶ Νεομάρτυρες καὶ δεινῶν φυλάττετε δὲ Κρήτην, ἀλώδητον ἐκ πάσης, ἐπιδουλής τε καὶ κακώσεως.

Θεοτοκίον.

Υπέραγνε Μαρία ἡ τοῦ Χριστοῦ, χρηματίσασα Μήτηρ ἀμόλυντος, σὺν τῷ Μηνᾷ, τῷ τῆς εὐσε-

δείας τρισαριστεῖ, καὶ τοῖς Νεάθλοις ἅπασι, Κρήτης τοῖς κλείσμασι τοῖς φαιδροῖς, ἰκέτευε ἀπαύστως, ἵνα εὐρωμεν χάριν, οἱ μεγαλύνοντες τὸν τόκον σου.

Καταδασία. "Απας γηγενής.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Μαρτυρικῇ λαμπόμενοι, Νεομάρτυρες αἴγλη, ἐν οὐρανοῖς παρίστασθε, τῷ Ἡλίῳ τῆς δόξης, ὥσπερ ἀστέρες μεγάλοι, τοῖς ἐν Κρήτῃ ἐκεῖθεν, τὴν ἔλλαμψιν ἐκχέοντες, δαδουχίας χαρίτων, τῶν μυστικῶν, τῆς ὑπὲρ κατάληψιν θείας δόξης· διὸ ὑμᾶς γεραίρομεν, οἱ πιστοὶ ἐγκωμίους.

Ἔτερον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Τῆς κληρουχίας τοῦ Τίτου, τοὺς ἀφάγαίς προαπιστάς, καὶ τῶν Μαρτύρων τῆς δόξης, συγκληρονόμους ἐν Ἑδέμ, τοὺς Νεομάρτυρας δεῦτε, ἀνευφημήσωμεν πάντες.

Θεοτοκίον.

Σὺν τῷ μεγάλῳ ἀπαύστως, Κυρίου μάρτυρι Μηνᾷ, καὶ τῇ ἀγνῇ Θεοτόκῳ, ὦ Νεομάρτυρες κλυτοί, ὑπὲρ τῆς ποιμένης ἐν Κρήτῃ, πρεσβεύετε τῷ Δεσπότη.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ἰστώμεν στίχ. δ' καὶ ψάλλομεν τὰ κάτωθι Στιχηρά Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Νῦν ἡ Κρήτης ἀγάλλεται, Ἐκκλησία καὶ γάνυται, Ἱεράρχαι ἐνδοξοὶ νεομάρτυρες· τὴν γῆν αὐτῆς γὰρ φοινίξαντες, αἱμάτων τοῖς ῥεύμασιν, ἐδοξάσατε Χριστόν, ὡς ποιμένες πανσέδαστοι, καὶ τὸ φρόνημα, τοῦ λαοῦ ἐνισχύσατε ἐνθέως, τῶν ἐχθρῶν τοῦ ἀντιστῆναι, ταῖς πολλαπλαῖς ἐπιθέσεις.

Ἰερέων ὑμνήσωμεν, θεοσύλλεκτον φάλαγγα, τῆς Τριάδος χάριτι χρηματίσασαν, ὑπερκοσμίων ἐλλάμψεων, σεπτὸν ἐνδιαίτημα, καὶ ἀγώνων εὐαγῶν, θαυμαστὸν καλλιέργημα, τοὺς ἀθλήσαντας, ἐν ἐσχάτοις τοῖς χρόνοις ὑπὲρ φύσιν, καὶ αἰσχύναντας ἀπίστων, τὸ ἐπαιρόμενον φρόνημα.

Μοναχοὶ οὐρανόφρονες, ἀρετὴν οἱ ἀσκούμενοι, ἐν πολέμῳ ὠφθησαν γενναιοτάτοι, καὶ τῶν

βαρδάρων ὑπήνεγκαν, στερόρως τὴν ὁμότητα, καὶ ἐνήθλησαν καλῶς· διὸ ἅπαντες ἐτυχον, παρατάξεως, τῶν νεάθλων Κυρίου Ἀθλοφόρων, ὡς σοφὴ καθηγοσία, ἀγωνιστῶν τῶν τῆς πίστεως.

Μοναχαὶ ἀγγελόδιοι, ἐξασκοῦσαι πανόλδιον, διοτινὴν ἡσύχιον οὐρανόφρονα, νῦν σὺν ἡμῖν ἐπαγállονται, ὡς πίστει ἀράμεναι, μαρτυρίου τὸν σταυρόν δι' αὐτοῦ γὰρ ἐγένοντο, παρατάξεως, τῶν μυρίοις παθήμασι Μαρτύρων, κοινωνοὶ πορφυροχρῶν, ἐν τοῖς ἐσχάτοις τοῖς ἔτεσι.

Δόξα Πατρὶ. Ἦχος πλ. α'.
Εὐαγγέλιον Ἱερέως.

Εὐφραίνου ἐν Κυρίῳ, ἡ ἐν Κρήτῃ Ἐκκλησία, ὅτι χάριτι Κυρίου, γεωργοὺς καὶ ποιμένας ἀμφιδεξίους κατέχεις, θείων προσταγμάτων τὴν τρίβον ἀσφαλῶς τοὺς βαδίσαντας, καὶ τὸν μαρτυρίου διαυλον, φρονήματι ἀνδρικῶς ἐκτελέσαντας, Ἱεραρχῶν τὴν δεκάριθμον φάλαγγα, Ἱερέων συλλόγους, Μοναχῶν συστάδας, Ὀσίων γυναικῶν χορείας, καὶ τιμίων προκρίτων, τὸν ἐνθουν σύλλογον. Οὗτός ἐστιν ὁ πανάριστος θίασος, τῶν ἐνδόξων Νεομαρτύρων, ἐν οἷς μεγαλυννομένη, Πνεύματος μεθέξει, βασιλείῳ πορφυρωθεῖσα στολῇ, τῷ Κυρίῳ δόησον· πολυέλεε Κύριε, πρεσβεῖαις τῶν εὐκλεῶν σου θεραπόντων, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς πίστεως στερέωσόν με, καὶ σῶζε τὸν λαόν μου, ὡς μόνος ἐν ἐλέει ἀνείκαστος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ε'κ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀγίου ἡ γ' καὶ στ' φῶδῃ. Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον, ζῆται τῇ ι' Φεβρουαρίου.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλουῖα.

Μεγαλυνάριον.

Δεῦτε εὐφημήσωμεν οἱ πιστοί, Ἐπισκόπους θεί-
ους, Ἱερέας καὶ Μοναστάς, καὶ σὺν τούτοις
πάντας, πιστοὺς τε ἰδιώτας, τοὺς ἐν ὑστέροις χρό-
νοις, πίστιν τρανώσαντας.

Ἔτερον.

Χαίροις Ἐπισκόπων νεοφαῖς, λαμπὰς μαρτυρί-
ου, Ἱερέων πυρσοφαῖς, καὶ Ἀζύγων χαίροις,
πανέντιμος χορεία, τὴν Κρήτην ἢ κοσμοῦσα, χρό-
ναις τοῦ αἵματος.

Δίστιχον.

*Κύριλλος ἀνύμνησε σὺν Εὐαγγέλῳ
Φάλαγγα τὴν ἐνδοξον Νεομαρτύρων.*

**ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ ΕΙΣ ΕΝΑ ΕΚΑΣΤΟΝ ΤΩΝ
ΑΓΙΩΝ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ***

Ἁγίου Γερασίου τοῦ Μητροπολίτου Κρήτης.
Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τοῦ ἐν Κρήτῃ ποιμνίου, ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος,
ὡς χριστομιμήτῳ ἐμπρέψας, ποιμασίᾳ Γεράσι-
με, καὶ ἠθλησας στενὴν ὑπὲρ αὐτοῦ, τὴν μῆνιν
τῶν ἐχθρῶν καθυποστάς· διὰ τοῦτο θεῖα γέρα παρὰ
Θεοῦ, ἀπέλαβες φερωνύμως. Δόξα τῷ σὲ δοξά-
σαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σὲ καταστέψαντι, δόξα τῷ
μαρτυρίου σε αὐγαῖς, καταλαμπρύναντι.

Ἁγίου Νεοφύτου τοῦ Κνωσοῦ Ἐπισκόπου.
Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείας πίστεως, τῇ γεωργίᾳ, νέον ἦνθησας, ἐν
τοῖς ἐσχάτοις, εὐσεβείας φυτὸν ὃ Νεόφυτε,
καρποφορίαν καλὴν προβαλλόμενος, τοῦ μαρτυρίου
ἡμῖν τὴν εὐπρέπειαν. Ὅθεν πρέσβευε, Χριστῷ τῷ
Θεῷ δωρήσασθαι, πταισμάτων ἱλασμόν ἡμῖν καὶ
ἔλεος.

Ἁγίου Ἰωακείμ τοῦ Χερσόνησου Ἐπισκόπου.
Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Χριστῷ ἐφελόμενος, τῇ καθαρᾷ σου ζωῇ, αὐτοῦ
ἀναδέδειξαι, πανευκλεῖς μιμητής, Μαρτύρων

ἐν αἵματι· σὺ γὰρ ἐχθρῶν μὴ πτήξας, τὸ μετέωρον
θράσος, ἠθλησας Χερσόνησου, τὸν λαὸν ἐφαγνί-
ζων διὸ Ἰωακείμ σε, ὕμνοις γεραίρομεν.

Ἁγίου Ἱεροθέου τοῦ Λάμπης Ἐπισκόπου.
Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Καταλαμπόμενος, φωτὶ τῆς χάριτος, ὡς μέγας
ἥλιος, τῷ μαρτυρίῳ σου, ἐν τῆς δουλείας τῷ
καιρῷ, ἀνέτειλας ἐκ τῆς Λάμπης· σὺ γὰρ Ἱερόθεε,
φερωνύμως ἐδίωσας, καὶ Χριστῷ πανίερον, προσε-
νήνεξαι σφάγιον, χερσὶ τῶν ἀσεδῶν ὡς ἀρνίον,
σφαγιασθεὶς ζωῆς τῷ πόθῳ.

Ἁγίου Ζαχαρία τοῦ Σητείας Ἐπισκόπου.
Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ιεράρχης ὑπάρχων θεοειδέστατος, ἱερωσύνης τὴν
χλαῖναν, τοῖς τῶν αἱμάτων κρουνοῖς, ἐπορφύρω-
σας τυθεὶς ἀμνὸς ὡς ἄκακος, καὶ προσεχώρησας
λαμπρῶς, πρὸς τὴν ἀνέσπερον ζωὴν, ὑπὲρ ἡμῶν
ἱκετεύων, Χριστὸν αἰὶ Ζαχαρία, Σητείας κλέος
ἀναφαίρετον.

Ἁγίου Ἰωακείμ τοῦ Πέτρας Ἐπισκόπου.
Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Εκ Φουρνῆς ἀνεφύης, ὥσπερ κρίνον πανεύο-
σμον, ὃ Ἰωακείμ Ἱεράρχα, Νεοάθλων τὸ καύ-
χημα, καὶ πάντων κατευφραίνεις τὰς ψυχάς, ἀθλή-
σεως ἐνδόξου ταῖς ὁδοῖς, ὃ ποιμάνας τὴν τῆς Πέ-
τρας Ἐπισκοπὴν, σοφία καὶ σωφροσύνη. Δόξα τῷ
σὲ δραβεύσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σὲ θαυμαστώ-
σαντι, δόξα τῷ ἐν ἐσχάτοις τοῖς καιροῖς, σὲ ἀγιά-
σαντι.

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις ἢ τῆς Πέτρας πυρσοφαῖς, λαμπὰς μαρ-
τυρίου, ἐξαστράπτουσα ἐκ Φουρνῆς, δι' ἧς κα-
τευθύνεις, πιστῶν τὰς διανοίας, Ἰωακείμ παμμά-
καρ, πρὸς δρομὸν ἀκλυστον.

Ἁγίου Γερασίου τοῦ Ρεθύμνης Ἐπισκόπου.
Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Εν Κυρίῳ ὑπάρχων, ἀρεταῖς σου ἐλεύθερος, χαί-
ρων τῆς εἰρκτηῖς τὰς κακώσεις, καθυπέστης Γε-
ράσιμε, καὶ ἠθλησας ἀγχόνῃ καρτερῶς, Ρεθύμνης

* Συνετάχθησαν ὑπὸ τοῦ Ἱερομονάχου Κυρίλλου Κογεράκη πλὴν τῶν Ἀπολυτικίων καὶ τῶν Μεγαλυναρίων τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰωακείμ, Ἐπισκόπου Πέτρας καὶ τοῦ κοινοῦ τῶν ἐκ Μοχθοῦ καταγομένων Ἁγίων Νεοφύτου Κνωσοῦ καὶ Χερσόνησου Ἰωακείμ, συνταχθέντων ὑπὸ τοῦ Ἱερέως Εὐαγγέλου Παχυγιαννάκη.

τοῦ λαοῦ ὑπερμαχῶν· διὰ τοῦτο ἐκομίσω στέφος διπλοῦν, ὡς Μάρτυς καὶ Ἱεράρχης. Δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σὲ θαυμαστώσαντι, δόξα τῷ δωρησαμένῳ σε ἡμῖν, γέρας καὶ καύχημα.

Ἁγίου Καλλινίκου τοῦ Κυδωνίας Ἐπισκόπου.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Φερώνυμον ἤνυσας, δι' ἀρετῆς βιοτήν, καὶ νικήν Καλλίνικε, κατὰ βαρβάρων ἐχθρῶν, λαμπρὰν ἐπετέλεσας· σὺ γὰρ αὐτῶν κακία, ἐν εἰρκτῇ ἐνεκλείσθης, ἐνθα Μαρτύρων χαίρων, ὑπεδέξω τὸ στέφος· διό σε εὐφημοῦμεν, Θεὸν μεγαλύνοντες.

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις Κυδωνίας θεῖος ποιμήν, Καλλίνικε πάτερ, ὁ ἀθλήσας καρτερικῶς, ἐν χρόνοις δουλείας, τυράννων ἀλλοπίστων, εἰρκτῆς ἐγκαρτερήσας, στερόνως τὴν κάκωσιν.

Ἁγίου Μελχισεδέκ τῆς Κισάμου Ἐπισκόπου.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖου Πνεύματος, τῇ δακτηρίᾳ, ποιμαινόμενος, ποιμήν ἐδείχθης, Μελχισεδέκ τῆς Κισάμου οὐράνιος, καὶ δι' ἀγχόνης τέλεσας τὸν δρόμον σου, τοὺς οὐρανοὺς κατοικίαν κεκλήρωσαι. Ὅθεν πρέσβευε, Χριστῷ τῷ Θεῷ πανένδοξε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἁγίου Καλλινίκου τοῦ Διοπόλεως Ἐπισκόπου.

Ἦχος πλ. α'. Τὴν ὠραιότητα.

Ε'κμιμησάμενος, ὡς πλήρης πίστεως, Μηνᾶν τὸν ἐνδοξον, μεγαλομάρτυρα, ἐν τῷ σεπτῷ ναῷ αὐτοῦ, ἐνήθλησας στερόνψυχως, καὶ ῥοαῖς αἱμάτων σου, Ἐκκλησίας ἐποίκιλας, ἐν ἐσχάτοις ἔτεσι, τὸν χιτῶνα Καλλίνικε· διό σε κατὰ χρέος γεραίρει, ἐπιτελοῦσά σου τὴν μνήμην.

Κοινὸν τῶν ἁγίων Νεοφύτου Κνωσοῦ καὶ Χερρόνησου Ἰωακείμ, ὡς ἐκ τῆς κώμης Μοχοῦ

καταγομένων.

Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τοῦ Μοχοῦ θεῖους γόνους, ἐν ᾧδαῖς μεγαλύνωμεν, τὸν Ἰωακείμ Χερρόνήσου, καὶ Κνωσοῦ τε Νεόφυτον· προσήχθησαν γὰρ οὗτοι τῷ Χριστῷ, ὡς σφάγια ἐξόχως ἱερά, ὑπομείναντες ὡς ἄσαρκοι τὴν σφαγὴν, μανία ἐχθρῶν ἀπίστων. Δόξα τῷ ἐνισχύσαντι αὐτοὺς, δόξα τῷ στεφανώσαντι, δόξα τῷ δοξασθέντι τοῖς αὐτῶν, ἐσχάτως αἱμασι.

Μεγαλυνάριον.

Δίφωτος λυχνία μαρτυρική, ὥφθη ἐν ἐσχάτοις, ὁ Νεόφυτος τῆς Κνωσοῦ, σὺν τῷ Χερρόνήσου Ἰωακείμ τῷ θεῷ, ἀμφοτέροι ἐκ κώμης, Μοχοῦ ἐκφύσαντες.

